

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

L Ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

liuor accipitur pro inuidia. Luc. Liuo: edat tibi cura negat. Claudia. libro. iij. Rabiem liuoris acerbi Nulla potest placare quies.

Liuidus proprie dicitur qui ex percussu carnem nigraz habet fluxione cruozis ad eum locum quo percussus est. Plinius. Taplic succus saggilatis ac liuidus pro dest. Hinc liuidus pro nigro. Arg. Quid ve petunt anime vel quo discrimine ripas: De linquunt: ille remis vada luida verrunt. Quoniam vero qui inuidia laborat credentes se dolore huc colorē contrahunt: Liuidus sepe pro inuido ponitur. Bar. Omnis in uideas liuide nemo tibi. Quis diminutiū est liuidulus. Juue. Quibus inuideas si liuidulus sis.

Liueo es: ater sum. Pl. lib. xij. Coxer vero scilicet be liostropbi liuentibus colorem reddit. Et aliqui inuideo. Pompo. Maligius homo r fortunis aliozum semper liuens.

Liuesco: liuidus fio. Claudi. lib. iij. Haud equidem in uideo nec enim liuescere fas est. Vel nocuisse deos. Quis compositū est Adliuesco.

Lix dicit cinis in quez materie rediguntur cum fuerint exulte. Pl. lib. xxxvj. allegat Garronem dicentem: lix cinis est foci. Et lix vocatur aqua cineri immixta. Unde liximum. Et lix aqua a lica qui secutus est herculem deflecti quidam aiunt.

Liximum aqua in qua lauandi gratia decoctus est cinis per n. ante i. Col. lib. xij. Sunt qui culmos fabe exurunt r ex eo quod cremauerint cinere liximum faciūt. Idem libro vltimo liximum vsurpat. In olla inquit scitili ampla preparatam liximum cineris farmēt calesceri conuenit.

Lix dicitur sunt qui vilioris questus gratia exercitum sequuntur ut puta lauandi aut coquendi gratia. Syl. libro. v. punicorum Inutile mari ligarū vulgus. Sci pio apud liuū. Acum vmbzum appellat semilixam quasi semimancipiū nomine ignominioso. Bar. Lixulas r semilixulas vocabulo sabino scribit dicitur culos ex farina casco r aqua comitros r inter cibaria numerantur. Appellatiq sunt a cinere: q lix cinis foci sit. Unde elixus a um: quod coctum est cinere olle supposito. r Liuesco quod olla coctū est. Nam veteres pro olla aulam dicebant.

Lix as: lixum facio r vernacula lingua dicimus lixare a quo sunt composita Lixro et prolixo: quod est lixum facio seu in longū acu. Col. lib. v. Quare magnopere monendus putato: est vt plier aciem ferramenti r quantū possit nouacule simile reddat.

L Ante O

Loba e milū vel panici racemus: vt est apud Var.

Locus proprie dicitur quicquid aliquid continet: Vir. Sic locus vbis erit Domitius a dialecticis inter accidentia substantie: et est vna de septem circūstantijs que ita numerantur persona: qualitas: negociū facultas: causa: modus temporis: que hoc versu conueniunt. Quis quid vbi quibus auxilijs cur quomodo quando. Quandoq locus dicitur genus. Sal. Matus haud obscuro loco. Quandoq distributio temporū que cui in spectaculū venturo tribuuntur ab edilibus Unde motus loco dicitur: qui suas botas non obtinuerit inter precedētes r secutores. Et Cicero Loco motus est cū ex vrbe pulsus. Terent. Moller grex pertumultū comotus est loco. Cum autē dicimus. Loco patris te habeo significamus ea esse charitate q patet est vel esse debet. Terent. Si te in germani fratris dilex loco. Loco do solaciū: loco voluptatis: loco honoris p iucundū voluptuosus r honorificū dr. In locū substituit. i. in alterius vicē. Quinti. Et in locū iuuenis amissi substituit de vanitate solaciū. In plurali loci r loca. Loci sedes r argumentoz sūt q intra se cō-

tinēt argumēta r ex qbus ipsa argumēta petēda sunt Ab Aristo. topica vocati sunt. Loco sūt in qb aliquid locat qd etiā locos in eodē significato dicant. Vir. Deuenero locos vbi nūc ingēna cernis. Similiter locos pluraliter dicitur mulieris vultū seu vterum et vulgo matricem appellamus. Bar. in origi. Sic loci muliebres in quibus nascēdi incia cōsistunt. Pl. lib. xj. Feminis eadē oia preter vesicā r intus vtericulus vnde dicitur vterus qd alio noie locos appellat: hoc in reliquis animalibus vultū tantū dicimus.

Locus diminutiū a locus: significat em parū locū Bar. li. iij. de re rust. Dicitur familiaris noster cū piscinas haberet magna pecunia edificatas ac loculos ita sepe cum eo ad villā sui. Pomē etiā interduz p sacculo in quo pecunia seruat q alio noie dr vultus r bulga r marsupū r capsula siue sit lignea siue eborrea Bar. Mos nisi de staua loculos plere moneta nō decet. Interdū p feretro quo mortui efferunt: qd alias capulū r libitinā vocat. Et loculi p vultus.

Locellus dimini. a locus. Bar. Si qd adhuc supest in nri fece locelli. Est munus nihil est: ipe locell' erit. Loculatus a um: qd habet diuersos locos. Bar. Nam vt paulianus r ceteri pictores ciuidē generis loculatas magnas habēt areolas vbi discoloroz sint certas sic bi loculatas habēt piscias vbi dispares disculos habent pisces.

Loculamēta loca distincta siue capsule in quibus aues r similia nidificare seu habitare solent: r a locus de duci videt. Col. Vel si nō ita cōpetit papillis adactis tabule supponant q vel loculamēta quib' nidificent aues vel scitilia colūbaria recipiāt r lib. x. de apibus dicit. Crepitaculis greis aut testarū plerūq vulgo ia centiū terreat fugies iuuetus: eaq que vel pauida cū reperierit alucū maternū: r in e' aditu glomerata penderit: vel statim se ad proximā frondē contulerit penus custos nouū loculamēta in hoc preparatus plimat intrinsec' p dicitis herbita: deinde guttis melis resperlum admoueat: tū manū' aut etiā trulla cōgregatas apes recondat.

Locuples pe. cor. generis ois fm Diisc. r tā in q in e ablatiū sūt. Luce. in frumētaria. In pūncia locupleti r referat. Hora. In locuplete domo. Dicitur locuples a lara humo h' e locoz plen' q pleraq loca. i. q multas possessiones hz: quē admodū pecuniosus a pecoz copia. Assidius ab asse dādo cognosiat. Pl. lib. xvij. Lognomia etiā prima inde pūm qui pistrinas inuenerūt. Pisones a pinsendo. Hinc r locupletes dicebāt loci: hoc est agri plenos. Et nō modo pro diuite: r loca multa possidente: verū etiam pro firmo certoq ad quālibet rem ponit. Luce. lib. iij. offi. Accedit eos testis locuples possidomus. Possēt tū p bono r magne auctoritatis capi r forte rectius: quē ad modū r illud in eodē lib. cōparatiue positū. Quere em locupletiorē querimus q principē populi romanū qui retinēdi officij causa cruciatū luberit vtro.

Locupletio as: pe. cor. locia r possessionibus quēpiam diuite facio quis etiā ad oia sicut dicit capi possit: vt cū quis opib' rebusq etiā incorporeis ditat. Col. li. iij. Et ante ppensum r exploratū habeamus vt locupletet patrefamilie vinearū cultus. Plau. Tūus est paterna hereditate locupletarier. Qui' cōpositū est Collocupletio qd significat valde ditō. Ter. in heas. Vbi nā est fides dū ego ppter te errās patria carō demēs tu interea loci collocupletasti antiphalate.

Loco locas pono continuo. Liur' lib. j. Castra ab vrbe haud plus quinq milia passū locant. Arg. Dicalata theatri fundamenta locat. Interdū locare est reponere. Plau. Dū aulā domi locatā pūrit ablatā reperit. Interdū nuptui tradere. Ter. in pbor. Quēto q si sūā suā vnica locaret. Hinc Illocabilis q tradi vt

ro nō pōt. Plau. Gurgine habeo grande botē cassam atq; illocabile. Interdū afficere: ad apphōne dare vel ad vecturā seu ad operā faciendā. Et tūc cui quid locatur in datiuo ponit r precū in ablatiuo: vt ser nā mīs aureis operā vī domū tibi meā locaui: vel equū annū totū. Aliqñ etiā in accusatiuo cuz p̄positione ad: si rei non homini locatio fiat. Plautus in tri. Ego huic diei nomen trinitimo faciā: nam operā meā trib' nūmīs ego locaui ad artes nugatorias. Sine precio autē exp̄llo sed cū datiuo homini. Licet. in Ter. Senonīs Venoni nobilissimī hoīs vrozis fundus erat colono locat'. Sulp. Lic. Posteaq; curauim' vt idē arbenēsēs in eodē loco monumentū ei marmorēum faciendū locarēt id est cōcederēt. p̄ loco. huius verbi composita sunt Abloco: quod est alijs loco afficco. Sue. in Citel. Satis cōstat ep̄ituro viaticū defuisse tāta egestate reifamiliaris vt vxore ac liberis quos romē relinquebat meritozno cenaculo additis domū in reliquā partē anni ablocauerit. Colloco simul loco. Eloco extra loco: vt cum iumentū vel boues extra locare solent agricolēz agrum frumentariū inde male curant. Ad Columella libro. j. tangit cum inquit. Et maxime verant s̄m qui boues elocant: eosq; vt cetera male pascunt nec industria terram verunt. Et habent penultimā correptā.

Locito as: pe. cor. frequeratiū formatū a supino a in i. mutata. Teren. in Adel. Agelli est hicibus vbe paululū qd locitas: huic demus qui fruatur.

Locatarius: qui domū aut fundū aliud ve simile in locatōnem conduct.

Locuste sunt animalia parua infirmas habētia alas: vt inquit Hiero. que quidē de terra consurgētia altius nō valent auolare vt plus sint q̄ reptilia r tamē auibus non equatur. Dicte locuste a locis vrendis ob iacturā quā mesibus afferunt: tactu multa vctēs mori su vero omnia erodentes: vel a loco r ito las: vel a longis hastis tibiarum r crurū quasi greci αοστορ vocem. Has partib; in cibo sumunt. Et diuus domini p̄cursor Johānes locustis vixisse scribitur: sed cōtra obstinatos licet sciam magnos viros aliter scribere: hoc non me fallit: q̄ locustis p̄atorz vesceretur audiant etiam grāmaticos. Hic perottus grādi vir auetozitate longā facit disputationē: sed carptim dicit in india nasci longitudine trium pedum: quarum cruribus cum aruerint vtuntur pro ferris: in cyreanica ser est: vt ter in anno debellantur: in syria quoq; eas necari militari imperio mos est: nefas est credere diuum Johānē: quē regis nostri dei p̄cursorē merito vocat: huius cibi impuritate vsum in beremo fuisse: crudeli cibo: r venenoso: sed de grecis sunt isti auetozes celeberrimi Eudemus rbeoz: Meladius: Eugeniuz: Zosimus: Ceciliuz: Longinus: Luperuz: Iustinuz: Pacharus: Dampbiluz: Zopyrioz: tandē r Suidas omnium congregatoz ita scribi grece ακρισ ειδος ζωουσιου ησθιε δε ακριλασ ο προδρομοσ και μελι ακριου οπεραποτωρ λευδρωρ επισυραγομερον μαρρατοισ πολλοισ προσ αγορυσισαι. Isaacius etiāz interpretis profusus Nicadri dicit animal esse venenosum. Plinius lib. ij. dicit locustas esse pisces: atq; beat' Aug. lib. r. confessionū ait Johānē anialibus: hoc est locustis in efa cedētib; nō fuisse pollutū: sed qd respondebāt sancte matri ecclesie: insurgēt ne tanq; cozvba res: q̄ cantat: r publice solēnsat. Debit virtū regi: ten camelus arubus sacris strophū bidētes: cui la ter: haustū saciata pastū mella locustis: vbi illud locustis intelligendū est vt ait ibi Suidas: ideo concludē dum est nō solūmodo māna intelligi oportere: verū etiam sūmitates oim germinantiū: vt sunt etiā coralia rosaz syluestriū: r spinaz: sed causa istius erroris

fuit: qm̄ ista dictio ακρισ ακριλασ duo significet et locustā vermē venenosū: qm̄ sūmitates corrodat: quē deus aliqñ irat' mittit p̄ra populos r natiōes: sicut ficer etiā corculū germinantiū. i. ipsa germia. An igit fas dicere virū tā sanctū: tā gratū deo comedere vermes millos cōtra inimicos dei: r quare non comedit etiā mulcas: r tabantos millos contra p̄baronē? sed tpe hyemis vbi erāt locuste: saluerūt ne? Immo alii qui medici interpretant esse rapūculos: r alij doctissimī poma syluestria: sed tā scdō homini piū est credere māna p̄ libito celi fluere: vt tā preciosum r tā diuinū corpus sustētare: q̄uis Pl. lib. ij. cap. xij. ait par' t̄his r he in cibo grate. Sed talia monstrosa sunt q̄ etiā indi comedāt: non est mirū: siquidē comedūt etiā hoies quos ex finitimis regionibus venant Locusta quoq; venefica neroni grata ex Gallis euocata: de qua apud Juue. Dion grexus histoiuzs λοκουσζοζ ταρ ταρα φαρμακικα περιβοησζοζ αγριπτειρα μελε πεμφοτο και φαρμακορπι αφυκορ προκατασ κερασ αεσ τισαζωρ καλου μερωρ μυκητωρ αρεβολε και μερ αυτη εκτωρ αλλωρ ησθιερ. Locusta etiā piscis ē ex genere crustaceozū cozpoze longo comua ante oculos bina longa r aspera habet dicitus a similitudine terrestris.

Locustule: sunt hoies in verba pucti et blaterones et linguaces quozū lingua taz p̄dga infrenitq; est vt te terrima qdā collusione verboz suat semp r estuet.

Locus: vrb; ab Hiace oleo r naritūis qui eum secuti sunt condita apud locrinū montē qui est in buccis ad extremum italie oppositus pelozo. Virgil. Illic naritū posuerūt mgna locri. Unde locenses quozū rex fuit ipse Hiax oleus: hi Epigephyri cognominati sūt a cephyrio. p̄montozio cui iminent. Auctoz est Dica locris incipere italie fronte que magna grecia appellata est. Alij sunt locri in grecia cognominati ocoze a malo odore. Alij Opontū boetis finitimi qui ex Epicurū dicitur sunt.

Lode: icis: pe. pro. lecti vestis r operimētū siue linteo: lus quo in lecto vtimur r frequenter lauatur. Unde a pollūdo lodices appellatas nōnulli putāt. Juue. Dodo sub lodice relictis veteris in turba: hui' dimi nutiū est Lodricula. Sue. in Aug. Ita vt extremis spaciū subultrū decurreret festertio vel lodicula inuolatur.

Logos apud grecos modo sermonez significat: modo verbum modo rationē. Hiero. ad Paulinū. Logos grece multa significat. Itaz r verbū est r ratio r supputatio r causa vniuscuiusq; rei p̄ quā sunt singula q̄ subsistunt. Aug. lib. cōtra hereses. Hermes q̄ latine dicitur Mercur' scripsit libru q̄ logos τελειοσ apellectur. i. verbū pfectū. Apud nos qñq; pro dicto ridiculoac contēnendo sumit. Li. p̄ Ballo. Ego te certo scio oēs logos qui ludi dicitur sunt ania duertisse. A logos sunt Catalogus. Epilogus. Dialogus. Elogiū Analogia et prope infinita alia: r Logica.

Logica latine rationalis. Nam greci λογικον rationale dicunt. Hec rationalis philosophia dicit q̄ p̄cipietates verboz erigit r structurā r argumētationes ne pro vero falsum surrepat. Boet. in cōmē. cop. Hec est inquit disciplina quasi differēdi quedā magistra quā logicen veteres peripatētic appellauerunt continens in se inueniēdi iudicāq; peritiā.

Logistoricus: cōterens rationes cōputus r modos histoziarū siue histozice sermocinās de liberalibus sciētis. quo noie dicitur est quidam liber Varro. Unde Sidonius ad namatiū. Garronē logistoricum sicut poposcera r Eusebiū chiono graphū misit.

Loligo: pe. pro. genus piscis quasi voligo s̄m Varro. Solitat em̄ hic piscis extra aquā se efferens. hic caput inter pedes r vctre habet: quē nūc vulgo Calaz put inter pedes r vctre habet: quē nūc vulgo Calaz

maris vocant a thebe calmarie similitudine. Habet enim officula duo quasi cultrū & calamū & cruore nigrū atramentū modo cū externe albus. & cū a volo as: habet pe. cor. descēdat. loligo autē pductā habeat in metro p duplicē. il. scribendū puro. Hora. in ser. Dicitur gre luce loliginis. Quā diminutiū est Loligūcula Plau. Emitto septiolas loligūculas.

Lolium herbe genus alio nomine gigania. Hora. Esset ado: lolūqz melioza relinques. Dicit Loliarū a um Lol. li. ij. Tribu vitario vel oliario qui iam fuerit in vsu pulli superponatur.

Lomentū greci λετομο vocant qd eritū pprie significat. Pl. lib. xxiiij. Subtilissimū genus lomenti quidam vocat quinis assibus estimatū.

Lombardia regio italiae lōgobardis dicta q̄ cisalpina gallia vocabat. Cuius fines sunt Apenninus & alpes et quicqd̄ intra alpes benacūqz atqz Dintium annē cōtinet: cuius metropolis est Mediolanū: a populis q̄ lingones germanie & bardi galliarū sunt simul mixti: nō autē a lōgis barbīs: vt solet viri docti ridere.

Longus pprie porrectus. Virg. Stant longis innixi hastis & scuta tenētes. Per translationē quāqz ponit p diuturno. Idē. Et longū andromache testant amorem. Quāqz pro magno. Unde longiores dies maiores dicimus. Quāqz pro pnicioso. Idem. Infelix do longūqz bibebat amorem. Et longū aduerbialiter qd̄ significat longo tēpore. Bar. Itaqz tuū longum dominūqz puercqz fruantur munere. A longus sūt cōposita oblongus & prelongus.

Longe aduerbiū pro longitudine tam temporis q̄ loci vt cū dicimus longe lateqz discurrit. Interdū significat valde. Salust. Longe mihi alia mens est. Interdum precipue. Cice. Illud homini longe optimū esse. Quis cōposita sunt Alonge & delonge q̄ habet accentū in prima. Alonge gentiū significat longe: sicut nūqz gentiū nūqz locorum.

Longeuus a um. cum diph. qd̄ est longi eui. Virgilius. Quē tibi longeuo ferū launina cōiunx. Educet hylus. Cice. in Lato. O miserū senē qui mortē contēndā in tam longua etate non viderit. Dicit longeuitas ΑΠΙΟΤΙ Αε αωωω αωωω Αελεω.

Longanimis penul. cor. qui est p̄uēratīs animi equanimitē tolerans. A quo longanimitas pro tolerātia dicitur. Longanimitas que alibi sustentatio dicitur: videtur a patientia differre quia qui infirmitate magis q̄ proposito delinquit: sustentari per longanimitatem dicunt. Qui vō p̄naci mente exultāt in delictis suis ferri patēter dicendi sunt. Patientia ergo est qua per superbā & p̄ocaci mēte peccantē nō statim punit deus Longanimitas est qua p̄ infirmitatē & nō deliberati animi maliciā peccātis diu portat.

Longitudo: plixitas: vt lōgitudo dierū in dextera illi.

Longinquus a um: qd̄ est remotum distans. Cice. D. Lato. Non dubito quid p̄sentēs censeant: nos quidem longinqui & a te ipso missi in vltimas gentes.

Longo as: quis non sit in vsu: habet tamen cōposita in frequenti vsurpatione habitata: que sunt elongo & prolongo quod est protraho. Plau. Quē mihi anus prolongat promissa.

Longisco longus fio. Ennius. Necqz corpora firma longiscunt quicqz.

Longurio: idem quod lōgus. Varro. Dic qui ante me est nescio quis longurio.

Longurius apud Varro. pertica longior. Quin. lib. j. de re rus. ait. Secūda spes est ex agresti ligno sed nō vniū. Fit autē palis statutis crebris ac virgultis implexitis aut latis perforatis & per ea foramina trahentis longuriis ferreis binis aut ternis aut ex arboribus truncis demissis in terram deinceps constitutis Idem lib. ij. Itaqz in stabulis oportet clausa habere

ostia ac fenestras & inter singulas n̄ s̄sepib̄ interice: re lōguriōs q̄ ea discernant inter se pugnare possint

Longanon: rectū intestinū dicitur quo alium purgam sic dictum: quia in longū protenditur et non est ita orbibus implicitū sicut intestinū tenue. Epicurus. Longanones porcinos ex ture tarentino farfos cunctos concisos in cinere pullozum.

Longobardi populi Germanie quos a longis barbīs cognominatos ferunt & ab oceano germanicqz vltimis oris venisse nouas sedes querentes. bi Albino duce italam intrauere beuicqz omnes p̄gne athenorū ris gallie vrbes cepere: ibi cū ducentis annis regnasset: carolo magno superati fuerūt sed tamen vt diximus: vt celebrari ex celtis & iberis fuit vna natio: ita lingones populi germanie & bardi galliarū populi facta vniōne genē vnā & vnū nomen admiscuerūt: et ideo Hōticus vir doctus nostri temporis longobardos appellat nō autē lōgobardos quātis aut pbatio nibus p̄deat ille vir scrupulosus alij videntur.

Lopades: genus conche marine. Plau. in para. De dico addite lopades echinos ostreas.

Loquor eris loquor: per c. p̄m. Dicitur pprie significat verba profero. Differunt autē ab inuicē Loqui & dicere q̄ loqui sit a natura: dicere eleganter & factum de. Cōposita verbi loquor sunt. Alloquor ad alij quē loquor. Cice. Cū p̄dicie eius dici cum allocutus fuisset. Alloquimur etiā ea que aut summo affectu aut extremo periculo narramus. Vir. Extremū quod te alloqr. Quid. Nec quia te nostra sperē p̄ce posse moueri alloquor. Dicit alloquium. Amb. lib. Dera. Dixit deus nō vt per vocis organa quidaz sonus sermōis exiret: nec vt lingue motus celeste formaret al loquū. Colloquor simul loquor: quo colloquūz p̄ confabulatione cū veniunt in vnum locum loquendi causa: & colloquores qui simul loquuntur. Circūloquor per circuitum quedam declaro. A quo circūloquor quā greci peridōn vocant: vt si elephanti dentem pro eboze dicimus. Eloquor a quo Eloquium. Deloquor quod est de aliquo loco deputato loquor Varro. Dicit dicuntur eloquium ac reliqui in fanis tabinis e cella dei q̄ deloquuntur. Interloqr. Obloqr. P̄loqr. Anteloquor. Lact. li. iij. Daniel quos se milia p̄loquor est. Verloquor perficere loquor: et sermōne p̄ficio. Et habent penultimā correptā.

Locutor seu loquuntor: qui nimis loquuntur. Sci. Qui sunt leues & futiles & importuni loquutores.

Loquela: verbū qd̄ in loquēdo proferimus.

Loquentia & loquium Quis a loquor: deducantur: non tamen eis vtrumqz nisi in cōpositione vt breuiloquentia breuiloquium: multiloquentia multiloquū magniloquentia magniloquū. Similiter magniloquus multiloquus stultiloquus blandiloquus & humilimodiqz habent penult. cor. Anteloquū primus loquendi locus: seu principatus loquēdi. Soliloquū qd̄ significat illius q̄ contēplando solus ipse secū loquit.

Loquax verbosus garrulus. Cū comi & alie aues que humanam vocem imitantur: loquaces dicunt. Dicit comparatiū loquacior & superlatiū loquacissim.

Loquacitas naturalis loquendi abundantia. Cice. Torquato. Facit autem non loquacitas mea sed beneuolentia longiores epistolās. Accipitur etiam pro stulta & inani loquendi copia.

Loquacito as multū loquor. Diero. Si quando mulierculē de diuitis pp̄ris de filij: de vestib̄ de mūdi vanitatibus garrulando loquacitē: vt moris est eis frangantur.

Lora siue lorea genus potiōis est quā greci Deuteria appellat quasi secundaria veluti apud nos tertiaria per vini caritatem. Nam Δεϋτερος apud grecos secundū dicit. Fit ex maceratis aqua vinacis post

multum acinis expressum non potest iure vocari vi-
num suis inter vina operaria numeretur. Tria eoz
genera. Primum decima parte aque quasi multi ex-
pressi sit et ita nocet et ita nocet et ita nocet. rursus
suis pello subiectis. Secundum tertia parte eius quod
expressum sit addita aque expressioz decocto ad ter-
tias partes. Tertium scibus vini expressum quod secatum
Lato appellat. Varro de vi. pa. Antiquae mulieres
maiores natu bibeant lotam. Dicta lota quasi lota
scina. Hec etiam leuia tenuia vina dicuntur. Plinius
lib. xxi. ait leuissimum vinum celerrime inueterari. Idem
scribit tenue vinum minus alere: magis stomachum nu-
trire. Lato secatum appellat quod scibus vini expressi
sum est. Cuius aqua misceri Staphisbium primum inue-
nit. Dilutum quoque vinum dicitur aquatum.

Lorum prima pro. Nam lota habet o cor. proprie signi-
ficat corrigia ex corio: et grecum est λωρον. Tunc ponit
tur p. cingulo. Poete baltheum Generis qui lectus
dicitur lotum appellant. Lora etiam habenas vocamus et
retinacula iumentoz: conas quoque ac volumina ex co-
rio bubalo quibus pugiles utebantur. Preterea que
cum ligamina lora dicitur possunt et loramenta ligamen-
ta etiam que ex talibus sunt. Hel. Postea videbam
Androdum et leonem loto tenui reuinctum vix tota
circu tabernas ire. Macro. Loramento ligneo circu-
data edificii fundamenta non dissoluet: ab hoc lorum
etiam pro corrigia accipitur qua homines verberan-
tur. De. Lora apud veteres laura dicebantur: a lau-
ra triumphozum sub qua mos erat captiuos vinciri du-
citur per pompas. Ideo autem ut conditionis remini-
scantur loris ceduntur. Unde lozarii dicebantur qui
in scenciis fabulis parebant hijs qui ludis erant pre-
fecti: et vel vinciebant vel cedebant loris iusti erant
vincere vel cedere. Lozarios quoque lozarios voca-
tos inuenimus. Hel. Itaque hi quebant magistrat-
tanque in scenciis fabulis qui dicebant lozarii. Itaque lo-
ra dicitur corrigia quibus lecti et selle instruntur sup
quibus tormenta vel calcitre imponunt. Var. Mo-
uis lintibus lozibus. Hinc etiam funiculus aureus argē-
teusque qui collo gestari solet lozium appellatur.

Lozarii. Vide in dictione Lorum.

Lozica penul. pro. a loto fit et est munimentum corporis:
quale in imperatoz antiquis status videmus: quia
lozica alligata sit. Quod si sit in numine: Regis idis
dicit. Habereque in medio caput meduse. Nam ut in-
terpretat. Var. Et loto de corio crudo pectoralia an-
tiqui faciebant. Proprie vulgariter dicuntur barde:
ut sunt equoz: et scuta grecoz non autem sunt quas vul-
go pangerias vocat: quonia postea Galli succiderunt
et ferro sub id vocabulum ex annulis ferream tunicam.
Lozica in ediculis est quoddam quasi sepimentum et
veluti peribolus que nos tuetur a lapsu.

Lozica as: lozicam induo. Tunc lozicatus lozica indutus
Plinius. Vbi ubi pluribus eodem modo se corijs lo-
ricavit in dimicatione pergit. Lozicatio apud iurisco-
sutos accipitur pro ornatu domus specioso ac velu-
ti rectorio que impense sunt voluptarie. Huius ver-
bi compositum est dilozico de quo alibi.

Lozicula diminutiuum a lozica quod etiam in re militari si-
gnificat perfidius obidentiu. Solent enim obfessores
vltra reli inactum fossam facere qua non solum vallo et ludi-
bus sed etiam turriculis instruit: ut eripentibus ex ci-
uitate possint obsistere. Quod opus lozicula vocat:
ut est apud Ceterium et Lesarem.

Lozipes edis: penul. cor. qui pedem in modum loziorum
habet. Juue. Lozipedem rectus derideat ethiops alb^o
id est qui quasi loto pedem ligatum habet claudus na-
tura vel casu factus.

Lotium: vina a diluendis corporibus appellatur. Est
em totius corporis lotio sicut vina ab vinor. verbo

descendit. Sue. Reprehendit filio rito quod et vine ve-
ctigal commentus esset: pecunia ex prima pensione ad-
mouit ad nares scilicetans num odore offenderetur.
At illo negante. At qui inquit e lotio est.

Lotos et lotis idis proprium nomen nympe neptuni fi-
lie: que prius fugiens in arboris sui nominis couersa
est. Ouid. libro. i. meta. Annicolesq simul salices et
aquatica lotos. Hec arbor ut scribit Plin. insignis est
in Africa qua vocant celtim tam dulci cibo: na myr-
tibi modo bacchas fert: ut nomen etiam genti terreque
dederit nimis hospitali aduenarum obliuione patrie
Ligno color niger ad tibiarii cantus expetitur. Qua-
re et a poetis pro tibia ponitur. Quidam arbitrantur
esse eam arbozem qua romani Cisticolum dicunt. Est
etiam eodem nomine herba in egypto: quaz Homerus
inter herbas subnalcetes deoz voluptati primam
nominavit. Hec recedentibus aquis nili prouenit si-
milis fabe: in cuius capite fructus est papaueri si-
milis intus grana cum milii et hinc incolle facit panem.
Tunc Plin. lib. xxi. Qui arbozem tantum lotum putat. Ho-
mero auctore argui possunt. Vbi hac scita fit lotome-
tra ex cuius femine simillimo porri sunt panes in egypto
pro a pastoribus: maxime aqua vel lacte subacto. Est
et alia lotos qua multum trifolium dicitur. Itaque alia lotos
agrestis in libia basta duobus cubitis longa: ramos
plurimos pierens. Quidam etiam loton milium vocant.

Lothophagi populi in Aethiopia: apud Syrtis a loto
nomen sortiti qui ex loto arboris vicitant: cuius fru-
ctus sunt magnitudine fabe colore croci quoz abus
tam dulcis est ut aduenis incutiat patrie obliuionez.
Tunc cum Gylissis loci delati fuissent in Aethiopia et qu-
stasent vix inde abducti sunt. Home. lib. viii. odyss.
ουλεαρα λωτοφαγοι μηλορθε εραροισιγ ο-
λεθρορ ημεροισ αλλασ φιλοσ αρλωσιδ
παρασθαισωρ λροσ σισ λωσιδ οφαγοι με-
λην δεα καρπορ ουκεσι απαγγηλαι παλιρ
ηθελερ ου δε πρεσθαι αλλασουρ βουλορσι
μεσων λρασθ λωτοφαγοισ λωτορ ερεπτο με-
ροι μερε μερροσ του τελαθεσθι.

L Ante V

Lubicus a um: pe. cor. quasi labicus: proprie lubicus
locus dicitur in quo quis nequit consistere qualis est
terra glaciata. Virgi. Lubica conuoluit sublato pe-
ctore terga. Et sese opposuit salio per lubica surgens
Inde figurate adolescentia lubica dicitur que facile
labitur. Lubicos oculos dixit Cicero: id est mobiles
sicut dicitur pes lubicus qui est in lubico. Plicis lu-
bicus dicitur qui labif dum tenet.

Lubrico as: lubicam facio. Juue. Qui lacedemonio pi-
tissime lubicat orbem.
Luce boues: siue lucane boues dicti sunt Elephati. Et
de in dictione Elephas.

Luca: ciuitas thuscica: qua lucenses dicuntur: qui in ea
habitant: aut qui in ea orti sunt.

Lucani populi dicti sunt quia ea regio sita est ad partem
stelle lucifere: vel quia loca erbera sint. i. multe lucis.
Hel a Lucilio dux: vel quia primitus in luco dederunt
Hi inter calabros et apulios sita sunt et a fabiis orti.
Eoz regio lucania: que nunc principatus dicitur. In
ea est pestum oppidum et Elea vrb. Lucania et pet-
lis metropolis. Hoz. Lucanus an appulus anceps
Est et Lucanus a um: quod ad lucem prinet: aquo an-
telucanus a um. Inteluco et anteluco.

Lucanus nomen proprium poete.
Lucanica genus saracimnis ex porcinis carnibus a lu-
cans populis primam inuenta. Var. filia picene ve-
nio lucanica porce. Pulchris hinc niuis grata color
na datur.

Luce charitate esse nemo est qui dubitet. Quam autem dicitur
B 4